

ste Behandling rejste Spørgsmaal om Jernbane-Reklamen. Jeg maa der gøre den højtærede Minister en Kompliment for den uforbeholdne Maade, hvorpaa han udtalte sig om denne Sag og erkendte, at jeg havde haft Ret i mine Udtalelser. Det er altsaa rigtigt, at den unge Arkitekt Ejnar Ambt i det paaklagede Forhold har staaet paa begge Sider, idet han samtidig har været Statens Repræsentant, der havde at afgøre, hvilke Tegninger der skulde anerkendes, og — det har han selv erkendt i et Interview med „Politiken“ — været den, som selv udførte Tegningerne. Det er altsaa slaaet fast nu. Jeg har Lyst til at nævne det her, fordi jeg, da jeg havde udtalt mig under Finanslovens første Behandling, i en hel Række af Landets Blade blev angreben som en Mand, der for med løs Tale. Det glæder mig som sagt, at den højtærede Minister har udtalt sig saa uforbeholdent, som han har gjort. At Generaldirektør Ambt i Overilelse har klippet af den paagældende Tegning — ja, man kan jo sige saa meget, og det skal jeg ganske lade staa ved sit Værd. Men jeg har faaet fuld Oprensning i saa Henseende. (Anden Viceformand ringer.) Jeg er lige straks færdig, der er blot een Ting til, jeg gerne vilde have Lov at sige.

Anden Viceformand (Lindø): Den Sag er paatalet fra Formandspladsen og kan ikke omtales mere.

Christian Rasmussen: Jeg maa altsaa ikke have Lov endnu at sige, at jeg har faaet Oprensning i endnu højere Grad, end jeg alt har nævnt.

Anden Viceformand (Lindø): Nej.

Christian Rasmussen: Ja, saa skal jeg ikke sige mere.

Stensballe: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) betegnede den Tale, jeg havde holdt i Aftes som en Sludder for en Sladder. Jeg vil imidlertid ikke betegne den Tale, det ærede Medlem har holdt, paa lignende Maade. (Afbrydelse af Marott). Ja, det ærede Medlem skal nu høre roligt paa mig, saa skal jeg give ham en smuk Forklaring. Jeg vil ikke gøre det, ikke alene af den Grund, at jeg da vilde udsætte mig for en Paatale af Formanden, men ogsaa og særlig af den Grund, at jeg derved vilde afskære mig selv fra min naturlige Ret til at imødegaa hans Tale. Thi

at indlade sig paa i lange Baner at imødegaa en Tale, som man forud har betegnet som Sludder for en Sladder, forekommer mig at være ret modstridende.

Anden Viceformand (Lindø): Den anførte Udtalelse er paatalet af Formanden.

Stensballe: Den ærede Formand har nok forstaaet, at det var det ærede Medlem, der brugte det Udtryk, og ikke mig. Jeg vil altsaa paa ingen Maade betegne det ærede Medlems Tale saaledes, thi jeg vil ikke afskære mig Retten til at tale imod ham. (Marott Olsen: Kom nu til Sagen!). Ja, nu kommer jeg til Sagen. Jeg maa dog maaske endnu have Lov til at gøre en personlig Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at jeg kunde ikke med Rette tale om, at de vedkommende, i alt Fald i visse Grene, skulde være uddannede, thi jeg var ikke selv teknisk uddannet, og dog var jeg Leder. Det vilde være rigtigt, hvis jeg var teknisk Leder, men det er netop det, jeg ikke er. Jeg er kun Driftsleder, og vi have en teknisk Bestyrer ved Banen, som har med det tekniske at gøre. Det ærede Medlem vil deraf se, at hans Bemærkninger i saa Henseende falde ganske til Jorden og ere lige saa vildledende som adskilligt andet af, hvad han har sagt. (Marott: Saadan har De ikke altid haft det!). Jo, det have vi altid haft. (Marott: Ikke ved Tørring-Banen!). Jo, det have vi, det maa jeg dog vide bedre end det ærede Medlem.

Dernæst talte det ærede Medlem om Forhandlingsretten. Ja, jeg mener, Forhandlingsretten er en udmærket Ting, og jeg mener, at ingen af de private Baners Funktionærer i mindste Maade er berøvet Forhandlingsretten. De kunne indsende Andragender til deres Bestyrelser eller Driftsledere om, hvad de ville, og det gaar saa vidt, som jeg før har anført Eksempler paa, at endogsaa selve Bestyrelserne bede dem møde ved denne eller hin Lejlighed for at forhandle med dem. Ja men saa have de jo Forhandlingsret! Nej, Sagen er den, at det, de Herrer forstaa ved Forhandlingsret, er vel egentlig, naar vi komme til Kærnen deri, omtrent det samme som en Medbestemmelseret. Det ærede Medlem udtrykte sig nemlig saaledes, at Funktionærernes Forhandlingsret betød, at de havde Ret til at føre Forhandlinger om deres Arbejdsvilkår (Marott: Ja, selvfølgelig!). Ja, selvfølgelig siger det ærede Medlem. Det vil vel altsaa sige, at med Hensyn til deres